

### [Indenrigsministeren.]

kun drejer sig om en Afrunding af Beløbet af Hensyn til Skatteberegningen, maa foreligge ganske særlige Aarsager for at fravige denne Regel. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at man vil være enig om, at denne Henstilling har været rigtig, og da Venstre og Konservative jo har Flertallet i de allerfleste af Landets Amdsraad, kan den Linie, som her er angivet, ikke fraviges, med mindre de to Partier selv tillader det ude i Amterne.

Hvad jeg her har anført, er rent saglige Oplysninger om disse Forhold. Jeg er klar over, at det ikke vil tilfredsstille Det konservative Parti og dets Ordfører. Det konservative Parti vil utvivlsomt fortsat bære Udligningsordningen med et uforsonligt Had, og det er paa en Maade forstaaeligt, fordi denne Udligningsordning jo har den Egenskab, at den finder Skatteevnen frem, hvor den er, og sikrer, at fælles Borgerpligter ogsaa bliver baaret i Fællesskab af Landets Borgere, og derved kan det jo ikke undgaas, at Udligningsordningen kommer til at røre ved visse ædlere Dele hos visse gode Borgere, hvis Interesse det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vel nok mener han bør varetage. Men det er der ikke noget at gøre ved. Man maa se Forholdene nøgternt, saaledes som de havde udviklet sig. Skal man give et Udtryk derfor, vil jeg udtrykke det saaledes, at vi jo var naaet dertil, at der bogstavelig talt var visse Enklaver, som var fuldkommen Reservater for Millionærer og Halvmillionærer, og naar tilstrækkelig mange af de store Indkomstnydere havde samlet sig inden for et saadant Reservat, ja, saa kunde Ligningsprocenten selvfølgelig nedsættes meget betydeligt, og saa kom det Tidspunkt, da man kunde sige, at her var opstaaet „en konservativ Mønsterkommune“, nemlig i Kraft af, at alle store Indkomster og Formuer samlede sig der, en konservativ Mønsterkommune, uden Hensyn til om Administrationen i øvrigt var mere eller mindre god. Denne Tilstand maatte nødvendigvis høre op. I 15 Aar har jeg her i Rigsdagen gjort opmærksom paa, hvor Udviklingen bar hen med den stadig stigende Ulighed Kommunerne imellem, og det er klart, at den Dag Magtforholdene her i Rigsdagen tillod, at det første Skridt bort fra dette Forhold blev gjort, maatte det nødvendigvis gøres. Jeg behøver ikke at tilføje, at jeg selvfølgelig ikke nærer nogen Art af Uvilje mod Personer, fordi de har store Indtægter; jeg hævder blot, at de maa være med til at betale under

lige Vilkaar med de Borgere, der bor andre Steder i Landet.

Jeg finder det altsaa i og for sig rimeligt, at Det konservative Parti ud fra sine almindelige Anskuelser maa være imod en saadan Ordning. Derimod har det været mig uforstaaeligt, at Venstrepartiet virkelig har ment at se sin Regning ved at lægge denne Ordning for Had. Venstre følger jo ganske den samme Linie som Det konservative Parti. Ude i Landet taler man om de stakkels fattige Kommuner, der ikke kan faa Pengene til at slaa til, man taler om de forfordelte Befolkningsdele, som ingen Indkomster har, fordi andre Dele af Befolkningen sidder med de store Indkomster, men herinde i Rigsdagen stemmer man imod Merindkomstskatten, her stemmer man imod, at Frederiksberg og Gentofte kommer til at yde dog nogenlunde betydelige Beløb til Udligningen over for København, noget, som igen betinger, at der kan gennemføres en Udligning her i Landet, der skaber Lettelse for nogle Hundreder Landkommuner. Det er dette dobbelte Ansigt, vi har iagttaget hos Venstre gennem Aarene: derude beklager man sig over al den Elendighed, der er, herinde stemmer man imod det, der skal raade Bod derpaa.

Men hvordan kan man tro, at det kan nytte nu ved denne Ordning's Start at prøve paa at bilde Befolkningen ind, at alle bliver snydt, at alle faar Skatteforhøjelse. Det kan jo ikke nytte, for det vil jo ikke vare saa forfærdelig længe, før det bliver ganske aabenbart, hvorledes Virkningen bliver for de forskellige Kommuner. Hvis man, naar denne Ordning har virket i et Par Aar, vilde komme og tage denne Ordning's Grundprincipper bort, vilde det møde en Modstand i Befolkningen, som heller ikke Venstre vilde ønske at udsætte sig for.

Man maa gøre sig klart, hvad denne Ordning vil medføre. Den vil støtte de vanskeligst stillede Kommuner ude i Landet med cirka en Snes Millioner Kroner. Den vil føre med sig, at Ejendomsskatterne nedsættes, hvor de er højest, og forhøjes, hvor de er lavest, dog saaledes, at man for Landbrugets Vedkommende maa regne med en Nettonedsættelse paa omkring 8 Mill. Kr. Det er selvfølgelig ikke efter konservativt Mønster. Jeg hører, at Det konservative Parti i disse Dage forhandler om et Forslag om Nedsættelse af Landbrugets Ejendomsskatter, saa vidt jeg har hørt med  $\frac{2}{3}$ , uden Hensyn til hvor lave disse Skatter i visse Kommuner er i Forvejen. En saadan Politik kan man ikke vente min Tilslutning til.